

ГЛѢДНЕ ПРИЃТЕЛСКИ. Іаковъ товà примѣти; и великій трѣдъ що онъ имаше, стана мѣ чрезъ товà още по тажекъ. Толико мѣ отагчи сердце вогомѣрскаа тaa зависть, што за товà въ молитвѣ своѣй Богъ сa оплàка. Милостивый обаче Создатель не го остави ни въ томъ сожалѣнїи, но мѣ речѣ: Вратиса въ предѣлз Родителей и Приѣтелей твоихъ; азъ ще выдемъ съ тобою. Той часъ Іаковъ сa приуготови, натовари Жены своа и Дѣцъ на вельблюды, и отиде съ стады своими въ Стѣтество своѣ. Лаванъ, иискавши съ силою да го остави, отиде за нимъ. Но Богъ въ снѣ мѣ речѣ: Пазиса, да не оскорбишъ Іакова! По Божїей прочее заповѣди не направи Лаванъ Іаковъ никакво зло, но илюбви Дщѣри и Внѣки своа, и пѣсти ги съ миромъ.

Тако Любезна моа, Богъ всàкомъ страданїю, когда несносно стане, край опредѣлава. Затò, возлюбленни младораслы и незловивы нашего Рода Страсли! покажите прилѣжанїе вàше къ Богъ довропроизволѣнїе, заедно съ должнойскреннимъ, Богоугòднымъ и Человѣкохвãльнымъ наставлѣнїемъ вãшимъ, за безприкладнѣю милость Божїю, кой съ всеиленноу десницю своєю всѣхъ насъ спасава и избавлава отъ всàкаго дѣла лѣкава.